

तेझेकडून पत्र

आजपर्यंतच्या आपल्या युरोपीयन संमेलनातील पहीले संमेलन हे बर्लिन शहरात भरवण्यात येत आहे. बर्लिन हे एक विविधतेने नटलेलं शहर आहे - एक असं शहर की ते भविष्याकडे तोंड वळवून आहे परंतू त्याचबरोबर एका वेदनादायक भुतकालाचे संकलन करण्याचा प्रयत्न करत आहे, एक असं शहर जेथील जनतेने दाखवले आहे की ते कठीण परिस्थितीमुळे नाऊमेद होणार नाही.

जरि अल्पसंख्यांक असले तरि तेथील ख्रिस्ती समाज हा शुभवर्तमानाप्रमाणे जगण्याचा प्रयत्न करित आहेत. जरि विविध पंथाचे असले तरि त्यांची साक्ष व सर्वधर्मसमभावात त्यांचा सहभाग हा केवळ त्यांच्यासमोरचा एक पर्याय नाही तर त्यांची अत्यावश्यक अशी गरज आहे. अनेक धर्मग्राम व भाविकांचा समूह अश्या मानवी एकजूटीच्या व निकटतेच्या जागा आहेत जेथे गरिबांचे स्वागत केले जाते. बर्लिनला एका तेझे ब्रदरांनी पहीली भेट १९५५ साली दिली. जेव्हा १९६१ मध्ये बर्लिनची भिंत बांधली गेली व शहराची दोन भागांत विभागणी केली गेली तेव्हा ब्रदरांनी पूर्व बर्लिनला आपल्या भेटी वाढवल्या. १९८० मध्ये तेथे अनेक प्रार्थना समुदायांची स्थापना करण्यात आली. १९८६ मध्ये ब्रदर रोजर तेथे “विश्वासाच्या यात्रे” ला गेले. तेथे एका प्रार्थनेच्या सभेचे आयोजन करण्याचे योजन्यात आले. हया प्रार्थना सभा एकाच वेळी दोन मोठ्या देऊळात होणार होत्या, एक कॅथोलिक व एक प्रोटेस्टंट व हया प्रार्थना सभेसाठी साम्यवादी सरकाराची परवानगी घेणे आवश्यक होते. परवानगी देण्यात आली ती एका अटीवर की पश्चिम बर्लिनमधील एकही रहिवाशी हया प्रार्थना सभेस उपस्थित राहणार नाही. तो काल आता गेला आहे व ज्यांना विभाजनाच्या, फुटीरतेच्या भिंतीवर उडी मारून विश्वास पसरवायचा आहे त्यांच्यासाठी बर्लिन हे एक चिन्ह, एक प्रतिक बनलेले आहे.

एका नविन एकात्मतेकडे

मानवांमध्ये सर्व स्तरावर - कुटुंबामध्ये, समाजामध्ये, शहरामध्ये व गावांमध्ये - एक नविन एकात्मता निर्माण करण्यासाठी धाडसी निर्णयांची गरज आहे.^१

मानवी समाजासमोर व हया पृथ्वीसमोर उभ्या ठाकलेल्या जोखमीची व दुःखाची जाणीव असून देखील आम्हाला भीती दाखवायची नाही व हताश व्हायचे नाही आहे.^२

आणि तरिही विशुद्ध मानवी आशेला नेहमी भ्रमनिरास होण्याचा धोका आहे. बोजा बननारया आर्थिक अडचणी, कधीकधी समाजाची प्रबल विल्लिप्तता, व नैसर्गिक आपत्तीपुढील हतबलता हयामुळे नविन आशेच्या रोपट्याची वाढ खुंटते.^३

नविन प्रकारची एकात्मता निर्माण करण्यासाठी आशेचे झरे खोलण्याचा अधिकाधिक प्रयत्न करण्याची वेळ आली आहे का?

कोणताही मनुष्य, कोणताही समाज विश्वासाशिवाय जगू शकत नाही.

जेव्हा विश्वासाला दगा दिला जातो, तेव्हा त्याने होणारया जखमा खूप खोलवर रूततात.

विश्वास म्हणजे आंधळा भोळसटपणा नाही; तो एक उथळ शब्द नाही. तर ते एका निर्णयाचे, एका आंतरीक संघर्षाचे फल आहे. दर दिवशी आपल्याला पून्हा एकदा चिंतेपासून विश्वासकडे प्रयाण करण्यास बोलावले जाते.

मानवांमधील विश्वास

^१ जरि मानवी एकात्मता ही नेहमी एक गरज आहे, तरि नविन मार्गाने ती व्यक्त करून तीचे नूतनीकरण व पुनर्युक्तिभूत करणे गरजेचे आहे. प्रत्येक खंडामध्ये व प्रत्येक देशामध्ये पृथ्वीवरील साधनसंपत्तीचे योग्य विभाजन व देशातील संपत्तीचा योग्य वाटप ही इतिहासात नळती तेवढी आजच्या युगात नविन पिढीसाठी प्राणभूत गरज आहे.

^२ नवीन एकात्मतेला प्रेरणा देणे शक्य आहे. जगाचा इतिहास हा पूर्वनिर्धारित नाही हया धारणेने हया एकात्मतेचे पोषण होऊ शकते. खूप उदाहरणांमधील काही उदाहरणांचे आपण स्मरण करू या: दुसरया महायुद्धानंतर काही राजकारण्यांनी, आशा नसतानाही व समेटावर विश्वास ठेऊन एका एकजूट युरोपच्या बांधणीला सुरुवात केली: १९८६ मध्ये एक शांततापूर्ण क्रांतीद्वारे फ्रीलीपिन्सचा पूर्ण कायापालट झाला: **solidarnosc** नावाच्या एका लोकप्रिय चलवलीद्वारे संपूर्ण युरोपच्या स्वातंत्र्याचा रस्ता, कोणत्याही हिसेविना खुला झाला: १९८९ साली बर्लिनची भिंत पाडली जाईल हे कोणी अगोदर स्वप्नात सुध्दा पाहीले नसेल: त्याच वेळेला लॅटीन अमेरिकेतील देशांनी लोकशाहीवादाला चालना दिली व अश्या आर्थिक प्रगतीचा मार्ग अवलंबला की ज्याचा फायदा लवकरात लवकर गरीबातील गरिबाला झाला: दक्षिण आफ्रिकेतील वंशव्देषाच्या समाप्तीमुळे व नेल्सन मंडेलाच्या एकात्मतेच्या आळानामुळे आशाहीन परिस्थितीत समेट घडून आला: नुकताच आपण उत्तर आयर्लंड व बारुक देशातील हींसाचाराचा अंत पाहीला आहे.

^३ जागतिक अर्थव्यवस्थेची उलथापालथ आपल्यापुढे प्रश्न उभे करते. भुराजनैतिक सामर्थ्याचा समतोल बदलत आहे. विषमता वाढत आहे. कालच्या जमानत आज निरर्थक ठरत आहेत. हेच एक कारण असेल का ज्यामुळे आपण आपल्या पसंती व निवडीवर विचार करावा?

विश्वासाचे मार्ग खुले करणे म्हणजे एका तातडीच्या गरजेला होकार देणे होयः जरि मानवी संपर्क हा अधिकाधिक सोपा होऊ लागला आहे तरि आपल्या मानवी समाजाचे कोष्ठिकरण व खंडन वाढलेले आहे .

भिंती केवळ लोकांमध्ये व खंडांमध्येच नाहीत तर अगदी आपल्या जवळ, आपल्या मानवी हृदयामध्ये त्या अस्तित्वात आहेत . विविध राष्ट्रांमध्ये जे पूर्वग्रह आहेत त्यांचा विचार करा . खूप जवळ असूनही खूप दूर असलेल्या अस्थलांतरित व्यक्तींचा विचार करा . धर्म अध्यापक एकमेकांना ओळखत नाही व आपला खिस्ती समाज स्वतः अनेक पंथामध्ये विभागला गेला आहे .

जागतिक शांतीची सुरुवात आपल्या हृदयामध्ये होते .

एकात्मतेची सुरुवात करण्यासाठी आपण दुसरयाकडे पोहचलो पाहीजे, खुपदा रिकाम्या हाताने, ऐकत, समोरची व्यक्ती जी आपल्यासारखी विचार करत नाही तीला समजून घेत.....व हयाप्रकारे एखादी कोंडी निर्माण झालेली परिस्थितीचा सुध्दा कायापालट होऊ शकतो .

जे कमकूवत आहेत, ज्यांना काही काम नाही मिलत अश्याविषयी आपण जागृत होण्याचा प्रयत्न करू या... गरिबांविषयीची आपली जागृतता आपण काही सामाजिक कृत्यांमध्ये सामिल होऊन व्यक्त करू शकतो . आणखी खोल पातलीवर पाहीलं तर ही सर्वाप्रती एक खुली वृत्ती आहेः जे आपल्या जवळ आहेत तेही एक प्रकारे, असे गरिब लोक आहेत की ज्यांना आपली गरज आहे .^४

गरिबी व अन्यायाला सामोरे जाताना काही जण बंडखोर बनतात व खुपदा निर्हेतूक हींसाचाराचा मोहाला बली पडतात . हिंसाचार हा समाज बदलण्याचा मार्ग असू शकत नाही .^५

⁴ गरिबी फक्त भौतिक जीवनाशी संबधित नाही . मैत्रीहीन जीवन जगणे, जीवनाचा अर्थ शोधण्या असमर्थ असणे, काव्य, संगीत, कला हयांसारख्या सृष्टीच्या सौंदर्याचा खाजिना ऊघडणारया संपत्तीचा अभाव हया गोष्टींचाही गरिबीत समावेश होतो .

⁵ १९८९ मध्ये बर्लिनच्या भिंतीच्या पडण्याच्या पूर्वसंधेला रस्त्यावरिल प्रदर्शनाच्या आयोजकांनी सर्वांन जळत्या मेणबत्त्या आणायला सांगितल्या . एका हातात जळती मेणबत्ती होती व दुसरा हात तीचे विझण्यापासून संरक्षण करित होता . त्यामुळे हिंसाचारासाठी कोणताच हात मोकला नव्हता .

परंतू जे तरूण चीड, संताप व्यक्त करतात त्यामागील कारण जाणून घेण्यासाठी आपण त्यांचे ऐकले पाहिजे.^६

अगदी खोलवर जोपासलेल्या धारणेने नविन एकात्मतेकडील वाटचालीच्या प्रेरणेस खतपाणी मिळू शकते: त्यातील एक म्हणजे सहभागी होण्याची गरज.^७ ही अशी एक अभिवृत्ती आहे की ज्यामुळे सर्व धर्मांचे श्रद्धाळू त्याचप्रमाणे विश्वास ठेवणारे व विश्वसहीन हयांनाही एकत्र आणु शकते.

देवावरील विश्वास

मानवामधील एकात्मतेला देवाच्या संदर्भात एक भक्कम पाया मिळू शकतो आणि तरिही देवावरिल विश्वासावर अनेकदा प्रश्नचिन्ह उपस्थित केले आहे. खूप विश्वासू लोकांना त्यांच्या कामाच्या वा अभ्यासाच्या व अनेकदा त्यांच्या कुटुंबात हा नकारार्थी अनुभव येतो.

खूप लोक असे आहेत की जे त्यांच्यावर वैयक्तिकरित्या प्रेम करणारया देवावर विश्वास ठेऊ शकत नाहीत. इतर अनेक असेही आहेत की जे अतिशय प्रामाणिकपणे हा प्रश्न विचारतात: मी कसे जाणावे की माझ्याठायी श्रद्धा आहे.

आज श्रद्धा एक जोखीम बनली आहे, विश्वास ठेवण्याची जोखीम.

प्रथमतः श्रद्धा म्हणजे सत्याचा पाठिंबा करणे असे नाही: श्रद्धा म्हणजे देवाबरोबर संबंध.^८ ती आपल्याला देवाच्या प्रकाशाकडे वळण्यास निमंत्रित करते.

^६ Indignados चळवळीत सामील झालेल्या स्पेनच्या तरूणांनी मला लिहिलेलं, “जर परिस्थिती सुधारली नाही तर काहीही होऊ शकते. खूप लोक बेकार आहेत: ते त्यांची घरं व मूलभूत मानवी हक्क गमावून बसले आहेत. अन्यायी कायदा, आर्थिक व सामाजिक व्यवस्था, फसवी लोकशाही जी लोकांना त्यांचे योग्य निवासस्थानाचे व शारिरिक व मानसिक समग्रतेचे मूलभूत हक्क देत नाहीत जे आमच्या घटनेत नमूद केले गेले आहेत अश्यामुळे खूप अंधाधुंदी व राग पसरत आहे.....तुम्ही विचारले आहे की तेझे आम्हासाठी काय करू शकते. आमचे उत्तर: तुम्ही ते करू शकता जे तुम्ही आधीच करत आला आहात, आंतरिक शांती कशी ठेवावी हे आम्हाला दाखवा. आम्हाला तुमच्या प्रार्थनेची व आजपर्यंत दाखवत आलेल्या स्नेहभावाची गरज आहे. इतर तरूण ज्यांचे प्रश्न आमच्यासारखेच आहेत त्यांच्याबरोबर माहितीची देवाणघेवाण करण्यास तुम्ही आम्हाला मदत करू शकता.”

^७ उदाहरणार्थ ही गोष्ट समजून घेणे की पाश्चिमात्य देशाकडून आफ्रिकेला मानवतावादी मदतीपेक्षा जास्त गरज आहे ती त्या खंडात न्याय प्रस्थापित करण्याची. हैतीसारख्या इतर देशांसाठी सुद्धा हीच गोष्ट खरी आहे: इतकी प्रतिष्ठा असलेले व इतकी अरुसल श्रद्धा असलेले हैतीचे लोक इतिहासातील एक सर्वाधिक छळलेले व अपमानित केलेले लोक आहेत.

^८ अनेकदा पोप बेनेदिक्त १६ वे हयांनी ठासून सांगितले आहे की देवाबरोबर वैयक्तिक संबंध हा श्रद्धेचा पाया आहे. उदाहरणार्थ त्यांनी लिहिलेले आहे: “ख्रिस्ती होणे हे नितीपूर्वक निर्णयाचा परिणाम नाही कींवा एक उत्तुंग कल्पना नाही तर एका घटनेशी, एका व्यक्तशी पडलेल्या गाठीचा तो परिणाम आहे ज्याने जीवनाला एक नविन क्षितीज व एक निर्णयात्मक दिशा मिळते.”

(बेनेदिक्त सोळावे, देव प्रेम आहे, प्रस्तावन, क्र. १)

देवावरील श्रध्दा आपल्या गुलाम बनवत नाही किंवा आपल्या वैयक्तिक समाधानाचा कोंडमारा करित नाही⁹, देवावरिल श्रध्दा सर्वांना स्वातंत्र्य देते - भितीपासून स्वातंत्र्य, ज्यांना देवाने आपल्याकडे सोपविले आहे अश्यांसाठी सेवामय जीवन जगण्यासाठी स्वातंत्र्य.¹⁰

जेवढा आपला देवावरिल विश्वास वाढत जातो तेवढं आपलं हृदय मोठं होत जातं ज्यात हया जगातील व सर्व संस्कृतीतील जे मानवी आहे ते सामावून जाईल. मानवी वेदना सौम्य करणारया व समाजाचा विकास साधणारया विज्ञान व तंत्रज्ञानाचेही स्वागत आपले हृदय करू लागते.

सुर्याप्रमाणे देवदेखील इतका दैदियमान आहे की आपण त्याच्याकडे बघू शकत नाही. परंतू ख्रिस्त देवाच्या हया प्रकाशाचा झोत आपल्यावर पाडतो. संपूर्ण बायबल आपल्याला हया विश्वासकडे नेतेः पूर्णपणे अतिशायी देव आपल्या मानवी वास्तुस्थितीत प्रवेश करतो व आपल्याला समजेल अश्या भाषेत बोलतो.

ख्रिस्ती श्रध्देच काय वैशिष्ट आहे? ख्रिस्त व त्याच्याशी मूर्तिमंत नातेसंबंध. आपल्याला हे पूर्णपणे कधीच समजणार नाही.

एकरूपतेचा ख्रिस्त

आपण सर्व सत्याचे शोधक व वारकरी आहोत. ख्रिस्तावरिल विश्वास म्हणजे सत्याची धारणा नव्हे तर तो जी सत्य आहे त्याला आपला ताबा घेऊ देणे व आपल्याला पूर्ण साक्षात्काराकडे नेणे.

एक गोष्ट सतत पूर्णपणे व आश्चर्यकारकरित्या नविन राहिल ती म्हणजे ख्रिस्ताने देवाचा प्रकाश एका साध्या जीवनाद्वारे आपल्यापर्यंत पोहचविला. दैवी जीवनाने त्याला आणखी मानवी

⁹ आपली श्रध्दा आपण भिती व प्रक्षेपणापासून सतत शुध्द करित राहिले पाहीजे, खुपदा आपल्या अंतरंगातील संशय व विश्वास हयातील व्दंदाद्वारे. आपले मन हया धुमश्चक्रित भाग घेते व केवळ घोकंपट्टीने समाधानी होत नाही. त्यामुळे खूप तरुण केवळ देऊलमातेच्या परंपरेचा संदर्भ घेऊन समाधानी नाहीतः श्रध्देच्या विश्वासाला प्रेरणा देण्यासाठी वैयक्तिक सहभाग व धारणा त्यांच्यासाठी अविभाज्य आहे.

¹⁰ संत पौलाच्या “सर्वासाठी मुक्त, मी स्वतःला सर्वांचा गुलाम बनवले आहे” (१ करिथ ९:१९) हया शब्दांवर मार्टिन ल्यूथर लिहीतात, “ख्रिस्ती व्यक्ती हा एक मुक्त व्यक्ती आहे, सर्व गोष्टींचा मालक आहेः तो कोणाच्या अधिपत्याखाली नाही. एक ख्रिस्ती व्यक्ति आज्ञाधारक सेवक आहेः तो सर्वांच्या अधिपत्याखाली आहे.” (ल्यूथर, द फ्रिडम ऑफ अ ख्रिश्चन)

बनवले.^{११} स्वतःला मानवी जीवनाच्या साधेपणात पूर्णपणे व्यक्त करून देवाने मानवावरील आपल्या विश्वासाचे नुतनीकरण केलेः त्याने आपल्याला मानवजातीवर विश्वास ठेवण्यास सशक्त केले. त्या वेळेपासून जगाविषयी व स्वतःविषयी आपण हताशा होऊ शकत नाही.

हिसाचाराने प्रतिउत्तर न देता हिसात्मक मरणाचा स्विकार करून येशूने जेथे फक्त व्देष होता तेथे देवाचे प्रेमाचा अविष्कार केला.^{१२} ख्रिस्ताने क्रुसावर दैववादाला व निष्क्रियतेला नकार दिला. त्याने अगदी शेवटपर्यंत प्रेम केले व यातनेच्या विसंगत व अनाकलनीय गूणधर्मापुढेही त्याने विश्वास ठेवला की देवाचे प्रेम दृष्टाईपेक्षा फार मोठे आहे व मरण हा शेवटचा शब्द असू शकत नाही. विरोधाभासाने, त्याच्या क्रुसावरिल यातना हया अथांग प्रेमाचे प्रतिक बनले.^{१३}

आणि देवाने त्याला मरणातून उठविले. ख्रिस्त फक्त भूतकालाचा नाहीः तो आपल्याबरोबर प्रत्येक नविन दिवशी आहे. तो आपल्या पवित्र आत्म्याचे दान देतो जो आपल्याला खुदद देवाचे जीवन जगण्यास सशक्त बनवतो.

पूनरुत्थित ख्रिस्त जो आपल्यामध्ये हजर आहे व ज्याचे प्रत्येक व्यक्तिबरोबर प्रेमाचे संबंध आहेत तो आपल्या श्रध्देचा केंद्रबिंदू आहे. त्याच्याकडे डोळे लावल्याने आपण विस्मयचकीत होतो व आपल्या अस्तित्वाची खोल समज आपल्यात जागृत होते.

जेव्हा आपण त्याच्या प्रकाशाकडे प्रार्थनेत बघत असतो तेव्हा तो प्रकाश आपल्यामध्ये झलकायला लागतो. ख्रिस्ताचे रहस्य आपल्या जीवनाचे रहस्य बनते. आपल्या अंतरगातील विसंगती व आपल्या भिती कदाचित लोप पावणार नाहीत. परंतू ज्याची आपल्याला चिंता वाटते

¹¹ ख्रिस्त महान संन्यासी नव्हता. त्याने चमत्कार केले, विशेषतः आजारयांना बरे करण्याची कृत्ये, परंतू क्रुसावरिल निर्णायक क्षणी जेथे तो सर्वांना पुरावा देऊ शकला असता की तो देवाने पाठवलेला असा होता, त्यावेळी देवाची शांतता होती, एक अशी शांतता जी त्या सर्वांना माहित आहे जे स्वतः यातनेत आहे व जी तो स्वतः वाटायला तयार झाला. ख्रिस्त हा एक गरिब मसिह आहे हे समजणे शिष्यांना कठीण झाले. त्यांना कदाचित आशा झाली असेल की तो त्यावेळची सामाजिक वा राजकिय परिस्थिती बदलेलः त्यांना हे समजले नाही की तो प्रथमतः दृष्टाईचा समूल नाश करण्यासाठी आला आहे.

¹² पेत्राचे पहिले पत्र २: २३

¹³ जेव्हा आपण निर्दोष लोकांच्या अनाकलनीय यातनेचा विचार करतो तेव्हा आपल्या शब्द सापडत नाहीत. आणि जे प्रश्न, जे आकांत मानवी इतिहासात प्रतिध्वनित होतात ते आपल्या हृदयाला स्पर्श करतातः देव कुठे आहे? आपल्याकडे तयार उत्तरे नाहीत, परंतू मरणावर विजय मिलविलेल्या व आपल्या यातनेत आपल्या बरोबर असणारया ख्रिस्ताच्या हाती आपण स्वतःला सोपवू शकतो.

त्यामध्ये पवित्र आत्म्याद्वारे ख्रिस्त पूर्णपणे प्रवेश करतो जेणेकरून तो प्रकाश आपल्या अंतःकरणातील अंधारावर पडू शकेल.^{१४}

प्रार्थना एकाच वेळी आपल्याला देवाकडे व जगाकडे घेऊन जाते.

पुनरूत्थानाच्या दिवशी ख्रिस्ताला जिवंत बघणारया मेरी माग्दालीनेप्रमाणे आपल्याला ही शुभवार्ता इतरांपर्यंत पोहचवण्याचे आव्हान केले जात आहे.^{१५}

सर्व भाषीक, सर्व देशांतील, सर्व पृथ्वीवरील स्त्रीया व पुरुष व मुलं हयांना ख्रिस्ताच्या शांतीत एकत्र आणणे हे देऊलमातेचे पाचारण आहे. शुभवर्तमान सत्य प्रकट करते हयाचे देऊलमाता एक प्रतिक आहे ती पवित्र आत्म्याने प्रेरित असे ख्रिस्ताचे शरिर आहे. ती “ऐक्याच्या ख्रिस्ताला” उपस्थित करते.^{१६}

“When tirelessly the Church listens^{१७}, heals, and reconciles, it becomes what it is at its most luminous—a communion of love, of compassion, of consolation, a limpid reflection of the Risen Christ. Never distant, never on the defensive, freed from all forms of severity, the Church can let the humble trusting of faith shine right into our human hearts.”¹⁸

“जगाचे मीठ” होण्याचा प्रयत्न

एकोपाचा ख्रिस्त हा ख्रिस्ती लोकांना विभक्त करून त्यांचा एक अलग समाज स्थापन करण्यासाठी आला नाही तो त्यांना विश्वासाचे व शांतीचे खमीर बनून मानवजातीची सेवा

¹⁴ प्रार्थना जी देवच्या प्रकाशाची ध्यानसाधना आहे ते एक प्रकारचे ऐकणे सुध्दा आहे. पवित्र शास्त्राद्वारे आपल्याला हे समजते की देव आपल्याबरोबर बोलतो व कधीकधी प्रश्न करतो. आणि अनेकदा ख्रिस्त आपल्यासाठी मखि माणूस बनतो जो प्रेमाची अपेक्षा करतो व जो आपल्याला सांगतो, “मी दरवाज्याशी उभा आहे व ठोठावत आहे.” (प्रकटीकरण ३: २०)

¹⁵ पहा योहान २०: ११-१८

¹⁶ “ऐक्याचा ख्रिस्त” हा ब्रदर रोजर हयांचा शब्दप्रयोग आहे. त्याचप्रमाणे, दित्रिज बोनहोफर, बर्लिनचा ईशज्ञानी, २१ वर्षाचा असताना त्याने “समाज म्हणून अस्तित्वत असलेला ख्रिस्त” हा वाकप्रचार शोधून काढला. त्याने लिहिले आहे की “ख्रिस्ताद्वारे मानवता ही खरया अर्थाने देवाशी समरूप झाली आहे.” (बोनहोफर, sanctorum communion)

¹⁷ देऊलमातेमध्ये सगलीकडे ज्यांना ऐकण्याच्या सेवेसाठी समर्पित करायचे आहे ते तसे करू शकतात. अनेक भाविक अश्या प्रकारचे ऐकण्याचे कार्य करू शकतात जे दिक्षितांच्या कार्याला पूरक ठरू शकते.

¹⁸ Brother Roger, Peace of Heart in All Things.

करण्यास पाठवती.^{१९} ख्रिस्ती जणांतील दृश्य ऐक्य हा एक शेवट नाही तर मानवांमधील ते एक चिन्ह आहे. “तुम्ही जगाचे मीठ आहात.”^{२०}

आपल्या कृसाने व पुनरूत्थानाने ख्रिस्ताने मानवजातीमध्ये एक नविन एकात्मता निर्माण केलेली आहे. मानवजातीचे अनेक विरोधी समूहामधील विभाजन त्याच्यामध्ये नष्ट झालेले आहे; त्याच्यामध्ये सर्वजण एक कुटूंब होतात.^{२१} डेवाबरोबर समेटामुळे मानवाबरोबर समेट होती.^{२२}

परंतू जर मीठाचा खारटपणा गेला तर.....आपण हे जाणायला हवे की आपण ख्रिस्तीजणच खुपदा ख्रिस्ताचा हा संदेश अंधूक करतो. विशेषतः, जर आपणच दुभांगलेले असू तर शांती कशी दाखवणार?

आपण इतिहासाच्या अश्या स्थानी उभे आहोत की जेव्हा आपल्याला प्रेमाच्या व शांतीच्या संदेशाला पून्हा चैतन्य देण्याची गरज आहे. आपण जे आपणाला शक्य आहे ते करू का, जेणेकरून, सर्व गैरसमजूतीपासून मुक्त होऊन, ती संदेश आपल्या मूल साधेपणात आपल्याद्वारे चमकू शकतील?

जे आपल्या श्रध्देशी सहमत नाहीत परंतू जे सत्याच्या शोधात आहेत त्यांच्यावर कोणतीही बलजबरी न करता आपण त्यांच्याबरोबर प्रवास करू शकतो का?^{२३}

नविन प्रकारची एकात्मता साधताना व विश्वासाचे नविन मार्ग उघडताना संकट ही आहेत व असतील. खुपदा ते प्रबल बनतील. अश्या वेळी काय करायचे? स्वतःच्या व इतरांच्या संकटांना उत्तम प्रतिउत्तर म्हणजे आणखी प्रेम करणे नाही का?

^{१९} जरि ह्या सेवेचा अर्थ असा आहे की आपण समाजाला आमानवी बनवणारया गोष्टींच्या विरुद्धाने जावे तरि ही सेवा विभिन्न संस्कृती व इतिहासातील प्रत्येक युगाशी सन्मान राखणारया व विधायक सुसंवादाद्वारे केली जाते. “खमीराची खरी शक्ती तोपर्यंत कलत नाही जोपर्यंत ते पीठाच्या जवळ आणले जात नाही व केवळ जवळच नव्हे तर त्याच्या अश्याप्रकारे मिसळले जाते की ते पीठापासून वेगळे असे ओळखले जात नाही.” (संत जॉन ख्रिसोस्तम Homily 46 on Matthew)

^{२०} मत्तय ५: १३

^{२१} योहान १२: ३२ व गलतीकरांस पत्र ३: २८

^{२२} पहा इफिसिकरांस पत्र २: १४ - १८. ख्रिस्ताने देवाच्या प्रजेतील व इतरांमधील दुभागणारी भिंत नष्ट केली; सर्वजण देवाकडे जाऊ शकतात. एकात्मता ही एका कुटूंबासाठी किंवा एका देशापुरता मर्यादित ठेवता येत नाही; ती सर्व स्थानिक व विशिष्ट हितसंबंधांपलिकडे जाते.

^{२३} उदाहरणार्थ असे प्रश्न विचारून की: माझ्या जीवनाचा अर्थ काय? कश्यामुळे त्याला दिशा प्राप्त होते? कोणते उद्दिष्ट माझ्या अस्तित्वात एकसंध करते?

पृथ्वीवरील विश्वासाच्या प्रवासातील आगामी टप्पे

आंतरराष्ट्रीय युवकांच्या गुपसहीत ब्र. अलोइस २ मार्च २०१२ रोजी वर्ल्ड काँग्रेस ऑफ चर्चसला भेट देण्यास जातील.

तीसरी आंतरराष्ट्रीय तरुण प्रौढ सभा १४ ते १८ नोव्हेंबर २०१२ रोजी आफ्रिकेतील कीगली, रवांडा येथे भरण्यात येईल

३५ वी तरुण प्रौढ युरोपीयन सभा २८ डिसेंबर २०१२ ते २ जानेवारी २०१२ दरम्यान आयोजित करण्यात येईल. सभेचे ठिकाण नंतर कळवण्यात येईल.

विविध खंडातील ब्रदर्स व तरुणांबरोबर ब्र. अलोइस ४ ते ६ जानेवारी २०१३ दरम्यान इस्तांबूलला जातील जेथे ते एक्झामेनिकल पेट्रियर्क ऑफ कॉन्स्टेंटिनोपल, बार्थोलिमियो पहीला व त्या शहरातील ख्रिस्ती जनांबरोबर प्रकटीकरणाचा सण साजरा करतील.